

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 653/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť E. A., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. M. G., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 10/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. A. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2013 doručená sťažnosť E. A. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Sťažovateľ označil v úvode sťažnosti za porušovateľa svojich práv Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), v petite však žiada vysloviť

porušenie svojich práv postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 10/2012 a v nadväznosti na tento výrok navrhuje, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tos 75/2013 z 8. júla 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že prokurátor podal na neho 18. februára 2013 obžalobu v bode 2 pre obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) a ods. 5 písm. a) Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a v bodoch 4 až 6 obžaloby pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) a ods. 4 písm. a) a b) Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Sťažovateľ je stíhaný väzobne z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku, pričom za rozhodujúci argument súdov pre jeho väzbu považuje obžalobu v bode 2 pre obzvlášť závažný zločin krádeže. Sťažovateľ popiera spáchanie tohto skutku a tvrdí, že jeho vinu nepreukazuje žiadny z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, naopak, vylučujú ju výpovede dvoch svedkov, ktorí zhodne vypovedali, že *«so skutkom č. 2 „u O...“ nemám ja, teda E. A. a ani T. K. nič spoločné»*. Sťažovateľ opakovane navrhuje okresnému súdu vykonať výsluch jedného zo svedkov, a to L. B., ktorého výpoveďou, avšak ako usvedčujúcim dôkazom argumentuje prokurátor. Nesprávnosť tejto argumentácie chce sťažovateľ preukázať výsluchom uvedeného svedka. Okresný súd dosiaľ návrh neakceptoval a svedka nepredvolal. Sťažovateľ ďalej uviedol, že napriek väzobnému konaniu bolo hlavné pojednávanie z 20. júna 2013 odročené na 25. september 2013 s odôvodnením, že skôr sa nemôže konať, pretože jeden člen senátu (prísediaci) je na dovolenke.

Sťažovateľ namieta, že jeho vec nie je prerokovávaná bez zbytočných priet'ahov ani spravodlivo, a preto žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1) Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. 5 To 10/2012 porušil sťažovateľove právo definované v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

2) Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. 5 To 10/2012 porušil sťažovateľove právo definované v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR

3) Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. 5 To 10/2012 porušil sťažovateľove právo definované v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

4) Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní č. 5 To 10/2012 porušil sťažovateľove právo definované v čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

5) Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2 Tos/75/2013, zo dňa 8. 7. 2013

6) Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s požiadavkami vyplývajúcimi z § 56 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Sťažovateľ formuluje návrh na rozhodnutie (petit) tak, že žiada vysloviť porušenie svojich práv postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 10/2012, ktoré však v sťažnosti vo vzťahu k označenému porušovateľovi nijako neodôvodňuje.

Sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že účelom povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom je vzhľadom na podmienky konania o sťažnosti upravené v zákone o ústavnom súde podanie kvalifikovaného návrhu. Advokát je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne

spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

V nadväznosti na uvedené nedostatok odôvodnenia sťažnosti, resp. nesúlad petitu a odôvodnenia sťažnosti je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013